

Týdenní život v dodávce

Po návratu z Egypta jsem byla pár dní doma a potom jsem se přidala k sestře Verče a jejímu příteli na výlet v dodávce. V neděli večer jsme jeli do Brna, kde Verča bydlí. Zde jsme načerpali energii před velkými přípravami dodávky. Od druhého dne rána jsme nosili do auta veškeré vybavení – matraci, jídlo, nádobí, vařič, barel s vodou, oblečení k moři i do hor a nabíječku na mobil.

První zastávkou bylo hlavní město Slovinska Lublaň, kde jsme vyšlápli na lublaňský hrad a prošli historickou část města. Pomalu se začalo stmívat a my jsme začali přemýšlet, kde přečkáme první noc. Bylo jasné, že se chceme více přiblížit k národnímu parku Triglav, který leží na hranicích s Itálií a Rakouskem. Díky aplikaci park4night jsme si vyhlédli místo, kde přespíme. První noc pro mě byla v pohodě, akorát pro některé ne. Verča, která spala mezi mnou a Davidem, měla asi 15 cm místa, proto se absolutně nevyspala a cítila se jako sardinka. Večer, když jsme přijeli po tmě, jsme vůbec netušili, na jakém krásném místě jsme přespali.

Po otevření očí jsme hned vedle našeho auta viděli nádhernou obrovskou a především průzračně čistou řeku. Byli jsme tak nadšeni, že jsme do ní chtěli hned skočit, ale při prvním kroku nás zastavila teplota vody, která byla asi tak -150 stupňů, později jsme zjistili, že to byla asi ta nejteplejší řeka, ve které jsme se na Slovinsku za celý výlet koupali.

Druhý den jsme konečně zavítali do národního parku, kde jsme obešli celé jezero Bled, které se pyšní malým ostrůvkem s kostelíkem uprostřed. Popojeli jsme o pár kilometrů dál k největšímu slovinskému Bohinjskému jezeru, kde jsme se koupali a nakonec jsme zde ztvrdli až do večera. Po zkušenosti z předešlé noci jsme zvolili novou taktiku, a to spánek na šířku místo na délku, to se nakonec osvědčilo po zbytek noci. Třetí den jsme šli po stopách pramene řeky Soči, což byl trochu adrenalinový zážitek, abychom viděli samotný pramen této přenádherné řeky, museli jsme zdolat nebezpečnou stezku po skalách, kde jsme se drželi jenom železného lanka nad srázem.

V následujících dnech jsme dostali chuť se vykoupat v teplejších vodách, a tak jsme vyrazili směr Chorvatsko. Po cestě jsme ještě zastavili u italského jezera Lago de Predil. Cesta do Chorvatska se nečekaně zkomplikovala, díky navigaci, která nás vedla k hraničnímu přechodu po ní cestou přes vinice, řeky a louky. Dojeli jsme k hraniční závoři a stalo se to, čeho jsme se obávali. Hranice byla opuštěná a závora uzamčená, tudíž jsme se museli vrátit tou „parádní“ cestou zpět. Po komplikacích jsme dojeli na vysněné místo a zde jsme strávili další 2 noci.

Cestou zpět jsme jeli italskou dálnicí zadarmo, jelikož se nám nějakým záhadným nedopatřením podařilo projet mýtnou bránou bez zaplacení. V následujících měsících očekáváme pokutu jako Brno. Poslední zastávkou bylo malebné rakouské městečko Hallstatt. Při jízdě do Hallstattu se mi stala malá příhoda, a to ta, že když jsem si poklidně dřímala v autě, tak David mi omylem otevřel okénko a má hlava vypadla ven a já stále spala, tudíž tuhle historku znám pouze z vyprávění. Při zpáteční cestě se nám zdálo, že jsme měli málo zážitků, a proto jsme se rozhodli si udělat ještě výlet do krásného Českého Krumlova. Počasí nám oproti předešlým dnům přálo méně, z tohoto důvodu naše návštěva Krumlova zahrnovala z větší části sezení v kavárnách a restauracích. Pro shrnutí: 2493 km, 5 států a nespočet zážitků bez úrazů. Rozhodně doporučuji si takové cestování vyzkoušet na vlastní pěst!

Napsala: Anna Valinová